

John W. Whitehead: Spalování digitálních knih v totalitní době. Svoboda projevu existuje jen do té míry, do jaké nám to vláda a její korporátní partneři, jako je Facebook, Google nebo YouTube, dovolí.

- CZ24 News | 17. května 2020

Rychle se stáváme národem – no spíše světem – který spaluje knihy.

Na papíře sice máme technicky vzato svobodu mluvit – alespoň podle Ústavy USA – avšak ve skutečnosti můžeme mluvit svobodně jen do té míry, do jaké nám to vláda a její korporátní partneři, jako je Facebook, Google nebo YouTube, dovolí.

To není moc svobody. Zvláště pokud máte sklony vyjadřovat takové názory, které mohou být vykládány jako spiklenecké nebo nebezpečné.

Vezměte si například Davida Ickeho.

Icke je populární komentátor a autor, který je svými kritiky často označován za konspiračního teoretika. Nedávno mu smazali jeho stránku na Facebooku a kanál na YouTube (který vlastní společnost Google) kvůli porušení zásad, neboť „šířil dezinformace o koronaviru“.

Centrum pro boj s digitální nenávistí (CCDH), které hlasitě volalo po odstranění Ickeho platformy, se také snaží odstranit všechny další stránky a jednotlivce, kteří propagují obsah z Ickeho stránky, ve snaze údajně „zachránit životy“.

Překlad: CCDH evidentně věří, že veřejnost je příliš hloupá na to, aby sama přemýšlela, a proto musí být chráněna před nebezpečnými myšlenkami.

Toto je nepřiměřené opečovávání ze strany státu – opatrující „státní chůvy“ – snažící se nás ochránit před námi samými.

Koneckonců časem bude tato „bezpečnostní“ kontrola (cenzura a rušení účtů všem, kteří zpochybňují to, co uvádějí mainstreamová média) daleko horší, než jen to, že znemožní lidem myslet sami za sebe.



Novinář Matt Taibbi to [napsal](#) výstižně: „Lidé, kteří chtějí připojit cenzurní režim ke zdravotní krizi, jsou tisícinásobně nebezpečnější a hloupější, než prezident, který lidem říká, aby si aplikovali dezinfekční prostředek.“

Nevěřte jejich propagandě.

Tato internetová cenzura nejedná v našem nejlepším zájmu, aby nás ochránila před nebezpečnými, dezinformačními kampaněmi o nemoci covid-19 – viru, jehož příčina a chování se vymyká chápání lékařských kapacit. Nyní k tomu pokládají základy, takže Icke je snadný cíl, neboť tímto způsobem předcházejí jakýmkoli „nebezpečným“ myšlenkám, které by mohly zpochybnit moc elity a jejich

úplnou kontrolu nad našimi životy.

Takto umírá svoboda.

Nezáleží na tom, jaké dezinformace mohl Icke šířit o covid-19. O to nejde.

Jak komentátorka Caitlin Johnstone uznala, cenzurování Davida Ickeho ze strany těchto internetových mediálních gigantů nemá nic společného s Ickem: „Jde o to, že jsme svědky konzistentního a zrychlujícího se vzorce mocných plutokratických institucí, spolupracujících s impériem s centrem v USA, kontrolujících, jaké nápady je lidem po celém světě umožněno sdílet mezi sebou, a to je velmi nebezpečná trajektorie.“

Vítejte v době technofašismu.

Technofašismus, oděný do tyranské povýšenosti, je poháněn technologickými kolosy (korporátními i vládními), pracujícími v tandemu. Jak uvedl novinář Chet Bowers: *„Úroveň účinnosti technofašismu a totalitní potenciál mohou snadno vést k represivním systémům, které nebudou tolerovat odpor.“*

Internet, oslavovaný jako „superinformační dálnice“, se stále více stává tajnou zbraní policejního státu. Tento „dohled nad myslí“ je přesně to nebezpečí, před nímž varoval autor Jim Keith, když předpověděl, že *„informační a komunikační zdroje budou postupně spojovány do jediné digitalizované sítě, takže poskytnou příležitost pro dosud neznámou kontrolu nad tím, jaké informace budou šířeny, co se bude říkat a nakonec také to, co se bude myslet“*.

Ocitneme se tak krůček od toho, kdy budou cenzurovány tzv. nezákonné myšlenky, a bude umlčována pravda.

Nakonec, jak předpovídal George Orwell, sdělování pravdy bude revoluční čin.

Už jsme se dostali téměř do tohoto bodu.

To, čeho jsme nyní svědky, je moderní ekvivalent spalování knih, zahrnující odstraňování nebezpečných myšlenek – legitimních či nikoli – a lidí, kteří se k nim hlásí.

V dnešní době se silám politické korektnosti, pracujícím v součinnosti s korporátními a vládními agenturami, daří místo spalování skutečných knih spalovat knihy intelektuální.

Můj dobrý přítel Nat Hentoff, vyznávající purismus a svobodu projevu, výstižně [říkával](#) o tomto dvojitém standardu: *„Svoboda projevu pro mě, ale ne pro tebe“*.

Jde však o mnohem víc, než o svobodu projevu. Je to o represi a kontrole.

S každým dalším dnem jsme posouváni stále více směrem k totalitní společnosti, kterou charakterizuje vládní cenzura, násilí, korupce, pokrytectví a netolerance – to vše je balíček pro náš údajný prospěch v orwellovské novořeči národní bezpečnosti, tolerance a tzv. „vládních řečí“.

Důvody pro tuto cenzuru jsou různorodé – od politické korektnosti, přes bezpečnostní obavy a zastrašování, až po národní bezpečnost a zločiny z nenávisi, ale konečný výsledek zůstává stejný: úplné vymýcení toho, o čem Benjamin Franklin mluvil jako o *„nejdůležitějším pilíři svobodné vlády“*.

Konečným výsledkem všech těchto úprav, rozborů, uvalování zákazů a umlčování je vznik nového jazyka, který George Orwell označoval jako „newspeak“, jenž dává totalitnímu státu moc kontrolovat jazyk.

V takovém systému se jazyk stává zbraní, která mění způsob, jak lidé myslí, neboť mění slova, která lidé používají.

Konečným výsledkem je kontrola.

Policejní stát by nemohl chtít lepší občany, než ty, kteří provádí svou vlastní cenzuru, špionáž a policejní činnost: tímto způsobem změníte národ svobodných lidí na rozšířený policejní stát, který je vševědoucí, všemocný a všudypřítomný, a v celém tomto procesu se občané obrátí jeden proti druhému.

Chovejte se opatrně: Orwellův román 1984, který líčí zlověstný vzestup všudypřítomných technologií, fašismu a totalitarismu, se stal provozním manuálem pro současný, všudypřítomný a dozorčí stát.

Román 1984 vykresluje globální společnost s totální kontrolou, v níž není lidem dovoleno mít myšlenky, které by se jakkoliv lišily od korporátního státu. Neexistuje osobní svoboda a pokročilé technologie se staly hnací silou ve společnosti, kde vládne dozor a sledování. Práskači a kamery jsou všude. Lidé spadají pod myšlenkovou policii, která se vypořádá s každým, kde se proviní ze spáchání ideových zločinů. V čele vlády neboli „Strany“ stojí Velký bratr, který se objevuje všude na plakátech se slovy: „Velký bratr tě sleduje“.

Mnoho lidí si vůbec neuvědomuje, že vláda nefunguje sama. To ani nemůže.

Vláda potřebuje komplice.

Tudíž stále složitější bezpečnostní potřeby silné federální vlády, zejména v oblasti obrany, dozoru a správy dat, byly naplněny v korporátním sektoru, což se samo o sobě ukazuje jako mocný spojenec, který jednak závisí na růstu vládního přesahu, tak jej také živí.

Jak objasňuji ve své knize Bojiště Ameriky: Válka proti americkému lidu, technologičtí giganti Big Tech v úzkém propojení s Velkou vládou se stali Velkým bratrem, a nám nyní vládne korporátní elita, jejíž chapadla se rozšířila po celém světě.

Vstoupili jsme do globálního stavu tyranie.